

и погледна дъщеря си.

Те

На всяка стъпка се хрещаха богомолци, които се връзаха от черква с борини в ръка. Всеки любопитно надничаше в царската кочия и след това дълго оставаше спрян на някой ъгъл, да сподели предположениета и съмненията си с натрупали се любопитни люде.

СН

Беше светла снежна нощ. Блед месец витеше над белия град и заливаше потъналите в сняг къщи, кули и улици с остри студени блясъци.

Когато колата полека се заизкачва по Боярския рът, Жирар любопитно надникна през прозорчето и извика възхитен. След това каза, че никъде не е виждал подобен замък. Сяхаш Бог нарочно бе съградил това непре~~стъпно~~^у орлово гнездо, заобиколено отвсякъде с блясъка на буйните Етър~~и~~^и вълни, отделено от целия свят с тесен каменен провлак и шеметни бездни. Жират погледна надолу и тръпки разтърсиха снагата му при вида на страховите пропасти, които се чернееха от двете му страни. Спряха пред процепа, яки вериги задрън~~аха~~^{аха}, скрепци заскърцаха и подвижния мост бавно се спусна пред тях. Стражи разтвориха тежките, кованни със желязо порти. Колелата на кочията закънтяха по плочника. Прислужници с борини осветяваха пътя им. След десетина крачки, като изминаха тясното, заградено между крепостните стени дворче, те стигнаха при втората кула. Катепан Дан каза условната дума и отново пред тях се отвориха други ~~таки~~^{кофени} порти. Същото се повтори и при третата и най-голямата от крепостните кули. В средата ѝ се издигаше висока бойница, а от двете ѝ стени бяха плътно долепени две по-малки. Катепан Дан каза втория условен знак и пред любопитните очи на гостите се откри широка каменна пътека, която водеше през градини и поляни към палата.

При входа ги чакаше великият примикюр Михаил.

Строг и тържествен с дългите си бели въсиз, той се поклони и ги поведе през едно предверие осветено с борини, закрепени със